

Piątek 4 grudnia

Odkrywamy dalszy ciąg historii Pociągu Przyjaźni. Robimy to bez słów i z udziałem wielu spośród nas (pasażerowie, aktorzy, niosący dekoracje...). W małych grupach przygotowujemy przesłania, które następnie przeczytamy w ONZ. Wszyscy przywieźliśmy z naszych krajów przesłania i historie. To jest ważna praca ponieważ chcemy, aby Pani Kang mogła poznać nasze historie, nasze pytania, nasze oczekiwania we wszystkich krajach, do których pojedzie w ramach swojej pracy. Po południu to nasze ręce pracowały : warsztaty dekoracji toreb Taporí, tworzenie pudełek skarbów, tworzenie małych ludzików na wystawę w ONZ.

Sobota 5 grudnia

Tego ranka, to na nas, Polaków, padła kolej, aby nauczyć inne dzieci przywitania „Dzień dobry! Witamy!”. Nils ze Szwajcarii zaproponował nam grę w handlarza piasku : nie można było się poruszyć pomimo śmiesznych min innych! Irlandczycy nauczyli nas innej gry, a potem śpiewaliśmy. Alyanna, Angela i Justhine pokazały nam taniec tradycyjny z Filipin w pięknych spódnicach, kolorowych chustach i kapeluszu ze słomy. Następnie pracowaliśmy w małych grupach nad przygotowaniem naszych przesłań. Po południu nauczyliśmy się robić pacynki ze drucików oraz lalki afrykańskie z materiałów. Graliśmy, śpiewaliśmy, pisaliśmy wiadomości do rodziców. Wieczór został rozpoczęty pokazem cyrkowym przez połykacza ognia oraz wolontariuszy Taporí. Następnie, wprowadzeni przez rytmy djembe oraz tamburyna tańczyliśmy Macarenę, braliśmy przykład z Irlandczyków i z tańców afrykańskich. Trójkąty, tamburyny, grzechotki, flety, marakasy... wszystko co tylko mogło dzwonić i wydawać dźwięk posłużyło nam do zorganizowania przyjęcia. Po takim wieczorze nie mieliśmy żadnego problemu z zaśnięciem !

Poniedziałek 7 grudnia

Dzieci Taporí bardzo wcześnie wyjechały z dużego domu w Treyvaux, aby udać się do Genewy. W międzynarodowym centrum konferencyjnym w Genewie, dorośli i dzieci zapoznali się ze sobą. W sumie było 80 osób. Pomimo zmęczenia panowała bardzo radosna atmosfera. Dzieci powtórzyły czytanie przesłań i tekstów, które następnie będą przedstawione w ONZ.

Wtorek 8 grudnia

Wszyscy, duzi i mali byli bardzo eleganccy, na spotkaniu z Panią Kang, Wysokim Komisarzem ds. Praw Człowieka. Pani Kang przyjęła delegację następującymi słowami: „Zarówno dla was jak i dla nas jest to ważna podróż, ponieważ jest ona okazją, aby mówić o równości, dzielić się pomysłami i doświadczeniami. A dla nas, aby usłyszeć o tym, co was dotyka, co jest waszą nadzieją na lepszy i sprawiedliwszy świat. Jesteśmy tutaj, aby uczyć się od was.” Podarowaliśmy jej nasz prezent i zrobiliśmy piękne zdjęcie razem z całą grupą przed pomnikiem podarowanym przez dzieci Taporu 10 lat temu.

Po oficjalnym spotkaniu, dzieci napisały....

Po spotkaniu w Pałacu Wilsona zwiedzaliśmy Genewę. Przepłynęliśmy statkiem. Było naprawdę zimno, ale pięknie. Następnie pojechaliśmy do Pałacu Narodów Zjednoczonych. Każdy z nas otrzymał specjalny identyfikator. Zainaugurowaliśmy Wystawę Taporu (znalazły się na niej Dazibao, Sylwetki oraz Pojazd Naszych Skarbów z Polski) wraz z zaproszonymi gośćmi, którzy pracują w Organizacji Narodów Zjednoczonych. Zostaliśmy dobrze przyjęci przez przedstawicieli Rządu Szwajcarskiego. Byli tam również ambasadorzy innych państw, którzy do nas dołączyli. Nasze przesłania zastanowiły ich i rozweseliły. Było nas bardzo wielu wraz z całą delegacją dzieci i dorosłych oraz osób z ONZ.

Piątek 11 grudnia

Polska delegacja spotkała się z Rzecznikiem Praw Dziecka, panem Markiem Michalakiem. Rozmawialiśmy z nim całą godzinę o tym, co przeżywaliśmy w czasie Światowego Spotkania Tapori w Szwajcarii i ogólnie o problemach dzieci w Polsce i na całym świecie.

Patrycja pokazała Rzecznikowi swój Dziennik Tapori i opowiedziała o zajęciach, w których uczestniczyliśmy. Potem Marta przeczytała przesłanie, które wcześniej przedstawiliśmy pani Kang w ONZ. Rzecznikowi bardzo podobało się nasze przesłanie. Pytał nas też o przesłania innych delegacji.

Ku naszej wielkiej radości pan Marek wspominał też o tym, że poprzednie przesłanie, które od nas otrzymał, tj. przesłanie z Mięcierzyna odczytał w sejmie. Dzięki temu posłowie mogli usłyszeć głos dzieci i dowiedzieć się o Ruchu Tapori. Następnie Sebastian pokazał rzecznikowi zdjęcie wszystkich delegacji uczestniczących w spotkaniu w ONZ i opowiedział o naszych nowych przyjaciółach z innych krajów. Pochwaliliśmy się też prezentem otrzymanym od delegacji z Filipin - pięknym Dazibao, które odtąd zdobić będzie szkołę w Mięcierzynie. Na koniec zrobiliśmy sobie pamiątkowe zdjęcie i pożegnaliśmy się ciepło z panem Markiem, mając nadzieję, że kiedyś się z nim jeszcze spotkamy.

